

A csatornaíró

2012 május 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

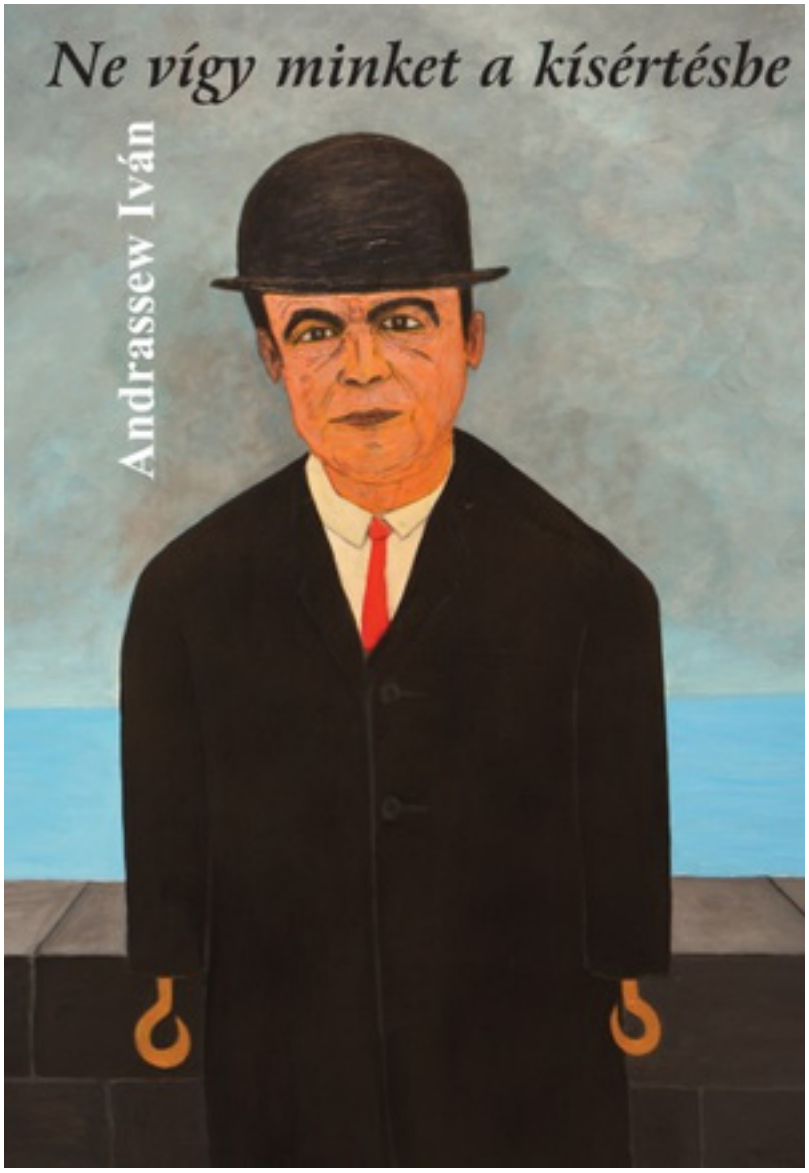
Csak tudnám, miért kellett huszonkét évnek eltelnie, hogy végre feketén-fehéren láthassuk: kik ontották ránk mindeddig a megfellebbezhetetlen erkölcsi ítéleteiket.

?k, az úgynevezett balliberális véleményelit, akik az átkosban egyszerre jól tartott kegyeltek és h?siesen

kiszólongató ellenzékiek, baloldali kormányzás idején pedig feszeng? aulikusok, „igazságbeszédr?l” hablatyoló, csendben meg persze a zsebüket tömöget? értelmiségiek.

Csak azt nem tudják elviselni szegények, ha nem az általuk agyonszeretett politikusok vannak hatalmon. Olyankor rendre kimutatják a foguk fehérét. Az Antall-kormány alatt mindent vittek, a tendenciózus médiamanipulációval és a g?g?s véleményterrorral gyakorlatilag kisiklatták az egész rendszerváltozást.

Az els? Orbán-kormány idején is hörögtek rendületlenül, bár nehezebben találtak fogást (be kellett érniük némi micisapkázással, minidúcsézéssel, meg a túl sok nemzeti zászlón való szörnyülködéssel).

Ám a legújabb jobboldali ciklus mintha egy kissé felkészületlenül érte volna a fiúkat. Mintha csak most szembesültek volna a médiaviszonyok gyökeres megváltozásával, az internet térhódításával, a megkopott népszer?ségükkel, a média- és véleménymonopólium elvesztésével, az újabb generációk szinte totális érdektelenségével az ügyeletes rettegésük iránt. És mintha ez a szituáció kihozta volna bel?lük lelkük valódi lényegét. A talaját vesztett ember elaljasulását. A pitiáner gy?lölköd?t, az erkölcsi hullát, aki nemhogy az oly sokat hivatkozott BBC meg a New York Times, de még a megboldogult Kacsa magazin etikai mércéjét sem képes tartani.

Történt, hogy a magyar ugar két csillagfény? fáklyája, Kuncze Gábor bukott szadeszvezér, botcsinálta riporter és Donáth László MSZP-s lelkész a minap bemutatta a f?városban Andrassew Iván új könyvét T?kés Lászlóról. Andrassewr?l annyit érdemes tudni, hogy ? az a népszavás szerkeszt?, aki egyetlen oldalra képes négy publicisztikát is beszerkeszteni a diktatúra (vak is látja, hogy) zajló intézményesülésér?l Magyarországon.

Nos, a Ne vígy minket kísértésbe címet visel? m? nem manipulatív, és nincsen tele csúsztatásokkal (mint anno Kende Péter elkapkodott Viktor-könyvei). Csak szimplán primitív és aljas. Mint egy hátbatámadás a lakótelepi diszkóban.

Végre megtudtuk tehát: nem többek ?k senkinél, csak szimplán aljasok és primitívek. Idézzük csak, miként vezeti fel Andrassew a szinte kizárólag T?kés László elvált feleségének levelezéséb?l és információiból összeállított förmedvényét: „Sokáig vívódtam magamban, miel?tt nekiláttam ennek a munkának. Küzdött bennem a jó ízlés és a kötelességtudat. Van-e jogom rettenetes dolgokat napvilágra segíteni? (…) El?re szólok, hogy megrázó, ami az elém került dokumentumokból T?kés Lászlóról kiderül. Engem is megrázott. Bárha sok-sok emberi élettel és tulajdonsággal szembesültem, nem hittem volna, hogy egy olyan méltóságú ember, mint ?, ugyanolyan kiszolgáltatott a saját jellemével szemben, mint bárki más. Olyan, mintha a forradalom h?se, »a magyarság köztársasági elnöke« – ahogy Orbán fogalmazott –, a lelkész, a püspök, az Európai Parlament alelnöke folyamatosan valami ördögfélével küzdene, és ezt a lelke körül ólálkodó lényt nem tudná legy?zni.”

Mindannyiunk nagy szerencséjére azonban a cseppet sem farizeus Andrassew felülkerekedett a bels? vívódásán, és közkinccsé vált a püspök úr magánéletének sok állítólagos részlete. Nemhiába házalt hát az érintett asszony évek óta a levelekkel, ilyen-olyan „bizonyítékokkal” oly rendületlenül. Az, hogy a másik fél véleménye a kutyát sem érdekelte, de legf?képp az aranytollú népszavás szerz?t nem, s hogy egy ilyen indulatokkal teli emberi konfliktus totálisan egyoldalú krónikája óhatatlanul sok-sok valótlanságot tartalmaz, s hogy még a bíróság is érthet? okból rendre szankcionálja a közszerepl?k válóperes ügyeinek nyilvánosságra hozását (lásd az SZDSZ-es Wekler Ferenc ügyét), a ballib oldal finnyás felkentjei közül ezúttal senkit nem fog megbotránkoztatni. Vannak ügyek, amelyekben nem számít az etika, az igazság pedig a legkevésbé. Ahol a cél szentesíti az eszközt. A magyarság él? nemzeti h?sének, a kelet-európai rendszerváltozás egyik világszerte jegyzett alakjának a vágyott megsemmisítése, a közelg? romániai választás manipulálása egyesek szemében kétségkívül ilyen ügy.

Ám, kedves Andrassew Iván, és az itthoni meg erdélyi haverok, T?kés László félreállításához ennél a répahányásnál azért többet kellett volna összekaparni. Ne lep?djenek meg, ha a sok fekália végül az önök nyakába folyik vissza.
Huth Gergely - magyarhirlap.hu

Ajánló